

Arrest

nr. 275 377 van 19 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. BEMBA MONINGA
Sint-Annastraat 20-22
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. BEMBA MONINGA en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die de toegang tot het Belgische grondgebied werd geweigerd op 22 mei 2022, diende op 22 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Zijn vingerafdrukken werden genomen op 16 augustus 2020 in Zweden (Eurodac).

1.2. Op 28 juni 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 29 juni 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/05/2022
Overdracht CGVS: 08/06/2022*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd in de Engelse taal gehoord door een medewerker van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) in het transitcentrum Caricole op 16 juni 2022 van 9u14 tot 15u26. Uw advocaat, meester Bemba Moninga, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Benin etnie. U bent geboren op 5 mei 1981 in Ekiadolor, Ovia North East. U woont in bij uw ouders en groeit op in Benin City. Op 15-jarige leeftijd stopt u met school omwille van financiële redenen. U gaat in de leer bij Tabayi om het lassen aan te leren. U bent ongehuwd en heeft twee kinderen.

Als tiener beseft u dat u aangetrokken bent tot zowel mannen als vrouwen. Op 16-jarige leeftijd tracht u uw vriend O. aan te spreken over homoseksualiteit, maar u gaat er niet verder op in wanneer blijkt dat hij niet dezelfde gevoelens heeft als uzelf.

U blijft alleen met uw homoseksuele gevoelens tot u in 2014 J.O. leert kennen. Het klikt tussen jullie beiden en jullie beginnen een relatie. Op 1 mei 2015 worden jullie betrapt wanneer jullie aan het vrijen zijn in de woning van J.O. Jullie kunnen beiden ontkomen voor een menigte zich verzamelt. U gaat naar de woning van uw familie, maar nog diezelfde nacht brengt uw broer C. u naar een vriend om u daar te verbergen. U blijft enkele maanden bij hem ondergedoken. In deze periode komt de politie regelmatig naar de woning van uw familie om u te zoeken, ook wordt er een opsporingsbevel uitgevaardigd door de politie.

Enkele maanden nadat u betrapt werd met J.O., reist u via Ghana, Portugal en België naar Zweden. U verblijft zo'n 4 jaar op illegale wijze in Zweden. Wanneer u gevat wordt met valse identiteitsdocumenten, dient u in Zweden een verzoek tot internationale bescherming in. In december 2021 heeft u nog steeds geen antwoord op uw verzoek tot internationale bescherming.

Op het einde van het jaar 2021 vertelt uw vriend L. dat uw probleem al lang geleden was en dat u kan terugkeren naar Nigeria. U vertelt uw moeder dat u wilt terugkeren, maar zij raadt u dat af. Desondanks besluit u terug te keren naar Nigeria. In januari 2022 reist u vrijwillig naar Nigeria. U verblijft in Lagos en vraagt o.m. een paspoort aan. Na enkele dagen in Nigeria te zijn, hoort u van uw familie dat iemand u in Lagos heeft herkend. U besluit onmiddellijk naar Cotonou in Benin te gaan, waar u enkele maanden verblijft voor u op 22 mei 2022 naar België reist. U wordt op de luchthaven tegengehouden wanneer blijkt dat u reist met de documenten van iemand anders. U dient onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een affidavit van uw zus en een geboorteakte, een krantenartikel en een politioneel opsporingsbevel neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een

versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart in Zweden (notities persoonlijk onderhoud dd. 16/03/2022 (verder notities CGVS), p. 5) een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben. Uit uw verklaringen blijkt dat u er hetzelfde verhaal verteld heeft als u voor het CGVS doet (notities CGVS, p. 24). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat de Zweedse autoriteiten uw verzoek tot internationale bescherming weigerden. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Zweden ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand, te meer daar u er hetzelfde verhaal gedaan heeft.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming in Zweden reeds laattijdig ingediend werd en dat u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt omtrent de redenen hiervoor. U verklaart 4 jaar in Zweden verbleven te hebben vooraleer u er een verzoek indiende. Door het CGVS gevraagd naar de reden dat u 4 jaar wachtte om uw verzoek in te dienen, verklaart u dat u bang was in Zweden (notities CGVS, p. 5-6), hoewel u naar Zweden ging omdat u een plek zocht waar u internationale bescherming kon krijgen. Uit uw verklaring blijkt aldus dat u wel weet had over een mogelijkheid tot het bekomen van een internationale bescherming. Gevraagd waarom u bang was, verklaart u dat u de procedure eigenlijk niet kende. U verklaart verder dat u eerst wou zien hoe uw situatie er zou zijn, vooraleer er een verzoek in te dienen. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat u voor de Zweedse asielautoriteit verklaarde niet eerder een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben omdat u geloofde dat uw Spaanse verblijfsvergunning echt was, hoewel u eveneens verklaarde dat deze verblijfsvergunning niet afgeleverd werd met uw eigen identiteitsgegevens (zie Migrationsverket Beslut dd. 06/09/2020 (verder Beslissing Zweden), p. 8). De Zweedse autoriteiten oordeelden verder dat u op de hoogte geweest moest zijn dat het document (de verblijfsvergunning in Spanje) vals moest zijn aangezien u iemand betaalde voor het document en u het zelf niet persoonlijk van de Spaanse autoriteiten uitgereikt hebt gekregen. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande de redenen dat u pas na een verblijf van 4 jaar in Zweden een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Er mag van u dan ook verwacht worden dat u zo snel mogelijk de gelegenheid grijpt om met uw – beweerde – vrees voor vervolging een internationale bescherming te bekomen. Dat u naliert dit te doen, tast de gegrondheid en de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw asielrelaas reeds grondig aan.

Verder wordt opgemerkt dat u voor de Belgische asielinstanties verklaart O.O. te heten, geboren op 05/05/1981 (Verklaring DVZ, p. 6 + notities CGVS, p. 3), hoewel u met reisdocumenten op naam van I.W., geboren op 30/06/1980, naar België afreisde (informatie beschikbaar in uw asioldossier). Door het CGVS gevraagd of u ooit een andere identiteit gebruikt heeft, verklaart u dat alleen gedaan te hebben toen u in België aankwam (notities CGVS, p. 3). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat u in Zweden door de autoriteiten opgepakt werd toen u in het bezit was van een paspoort op naam van K.O., geboren op 10/06/1979 (zie Migrationsverket Protokoll dd. 17/08/2020 (verder Rapport Zweden), p. 1). Aangaande dit paspoort verklaarde u voor de Zweedse asielautoriteit dat u deze identiteitsgegevens aan de Nigeriaanse autoriteiten verstrekt heeft i.v.m. de paspoortaanvraag en vervolgens werd een paspoort uitgegeven met de door u verstrekte identiteitsgegevens, maar dat u zelf reeds in het bezit was van een geboortakte en een paspoort op naam van O.O. (Beslissing Zweden, p. 4-5). U legde echter geen enkel document neer ter staving van deze door u aangegeven identiteit. Deskundigen van de Dienst Migratie hebben tijdens een centrale screening van uw paspoort bovendien niets gevonden waar ze iets op aan te merken hadden. De Zweedse asielautoriteit is verder van oordeel dat “u de opgegeven identiteit (van O.O.) niet waarschijnlijk hebt kunnen maken” en “dat de identiteit die in het paspoort (op naam van K.O.) van het land van herkomst voorkomt, uw echte identiteit is en is van mening dat uw identiteit is bewezen.” Hieruit blijkt dat de Zweedse asielautoriteit oordeelde dat u in werkelijkheid K.O., geboren op 10/06/1979, bent. U trachtte op intentionele wijze diverse Europese autoriteiten te misleiden over uw identiteit. Uw gedrag dienaangaande is niet te verenigen met iemand die vervolgd wordt in zijn land van herkomst en om deze reden internationale bescherming verzoekt en reeds voor zijn aankomst in Zweden kennis had over de

mogelijkheid van het aanvragen van een internationale bescherming. Door deze vaststelling komt uw algehele geloofwaardigheid reeds op de helling te staan. Het gegeven dat u voor diverse Europese autoriteiten meerdere identiteiten opgeeft tast de ernst van uw vrees voor vervolging verder aan.

Verder geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke leefomstandigheden.

Zoals eerder reeds opgemerkt, bent u onder diverse identiteiten gekend bij diverse Europese autoriteiten (zie supra).

Uitermate opvallend zijn ook uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aangaande een verblijf in Europa voor uw reis naar Zweden in de periode 2015/2016. Voor het CGVS verklaart u immers uitdrukkelijk dat u Nigeria de eerste keer verlaten heeft in 2015, dan wel 2016, om naar Zweden te gaan (notities CGVS, p. 5). Gevraagd naar een overzicht van alle plaatsen waar u gewoond heeft, verklaart u in Benin gewoond te hebben tot u naar Zweden ging in 2015 of 2016 (notities CGVS, p. 11). Gevraagd of u voor uw vertrek naar Zweden Nigeria nooit verlaten had, bevestigt u dit. Door het CGVS eveneens gevraagd of u ooit in Spanje geweest bent, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 41). Gevraagd of u voor u naar Zweden ging al eens geprobeerd had om Nigeria te verlaten, door bv. het aanvragen van visa of verblijfs- of werkvergunningen, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 11). Voor de DVZ verklaart u echter ongeveer 6 jaar, van 2004 tot 2010 in Las Palmas te Spanje verbleven te hebben (Verklaring DVZ, vragen 10 + 42). Bij de indiening van uw verzoek tot internationale bescherming te Zweden, verklaart u steeds op hetzelfde adres in Benin gewoond te hebben (Rapport Zweden, p. 3). Gevraagd naar de reden dat u geen paspoort/identiteitsbewijs heeft, verklaarde u nogmaals "nog nooit buiten Nigeria gereisd" te hebben. U verklaart verder in Spanje wel een werkvergunning aangevraagd te hebben, maar die werd geweigerd (Rapport Zweden, p. 3 + p. 5). Voor de Zweedse politie verklaarde u in augustus 2020 dan weer in Spanje te wonen (Beslissing Zweden, p. 3). Verder blijkt uit het Zweedse asiëldossier dat u op naam van K.O. een Spaanse verblijfsvergunning verkregen heeft (Beslissing Zweden, p. 4 + p. 8). Verder verklaarde u op volwassen leeftijd naar Spanje verhuisd te zijn (Beslissing Zweden, p. 5-6), en dat u sinds 2004 meestal in Europese landen heeft gewoond (Beslissing Zweden, p. 7), nl. van 2004 tot 2014 (Beslissing Zweden, p. 11). Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, verklaart u het zelf ook niet te begrijpen (notities CGVS, p. 47-48) en kan u zich niet herinneren dat u voor de DVZ verklaarde in Spanje geweest te zijn. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder grondig aan.

U verklaart in Benin steeds gewoond te hebben op nr. 4 Edokpolor Street (notities CGVS, p. 5 + p. 11-12 + Verklaring DVZ, vraag 10 + Rapport Zweden, p. 3). Het door u neergelegde krantenartikel en het politionele opsporingsbevel vermelden beiden echter dat u in Asokoro Street woonde (beschikbaar in de groene map). Geconfronteerd met het adres dat in de door u neergelegde documenten vermeld wordt, verklaart u te denken dat dit het politiekantoor is (notities CGVS, p. 47). Opgemerkt dat er wel degelijk vermeld wordt dat het uw thuisadres betreft, verklaart u kortweg dat het niet uw thuisadres is. Uw verklaringen komen niet overeen met de informatie in de door u neergelegde documenten.

Voor het CGVS verklaart u als lasser gewerkt te hebben (notities CGVS, p. 9-10). U verklaart geen andere jobs gehad te hebben, maar wel hairstylist te zijn. U verklaart verder nooit als hairstylist gewerkt te hebben in Nigeria. In Zweden verklaarde u echter in Nigeria een eigen kapperssalon gehad te hebben (Rapport Zweden, p. 3). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw tewerkstelling in Nigeria.

Voor het CGVS verklaart u twee kinderen te hebben (notities CGVS, p. 17), nl. J., geboren op 28/06/2008, en Jo., geboren in mei 2014. Voor de DVZ verklaarde u (op 24/05/2022) dat uw dochter J. 12 jaar oud was en dus geboren is in 2010, en dat uw zoon Jo. geboren is in 2015, na uw vertrek (Verklaring DVZ, vraag 18). Voor de Zweedse asielautoriteit verklaarde u echter dat uw zoon Jo. (Jo.) geboren is op 14/08/2016 (Rapport Zweden, p. 4). Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat u aan de Zweedse politie verklaarde dat u drie kinderen heeft (Beslissing Zweden, p. 3). Uit het door u neergelegde artikel dat op 03/03/2015 werd gepubliceerd, blijkt dan weer dat u toen nog maar 1 kind had (beschikbaar in groene map). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw kinderen. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw identiteit en leefomstandigheden verder aan.

Hoewel u voor de DVZ verklaarde dat al uw broers en zussen in Nigeria zijn en de Nigeriaanse nationaliteit hebben (Verklaring DVZ, vraag 19), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat uw zus F. al zo'n 6 jaar in Canada woont (notities CGVS, p. 14-15), terwijl uw zus B. sinds 2015 in het Verenigd Koninkrijk

woonachtig is en de Spaanse nationaliteit bezit, bovendien verbleef B. daarvoor reeds in Spanje. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw zussen B. en F.

Verder verklaarde u voor de Federale Politie op de luchthaven dat u in Zweden familie heeft wonen (Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)), terwijl u voor het CGVS verklaart geen familie in Zweden te hebben (notities CGVS, p. 45). Uw verklaringen aangaande familie in Zweden zijn tegenstrijdig.

Voor het CGVS verklaart u uitdrukkelijk dat het paspoort dat u in 2022 aangevraagd heeft uw eerste paspoort is en dat u daarvoor nooit een paspoort gehad heeft (notities CGVS, p. 4). Voor de Zweedse asielautoriteit verklaart u echter dat u wel een paspoort had op naam van O.O. (Beslissing Zweden, p. 4), hoewel u daar geen bewijzen van voorlegde. U legt inconsistente verklaringen af aangaande het al dan niet bezitten van een paspoort voor 2022.

Aangaande Be., de moeder van uw kinderen, kan opgemerkt worden dat u voor zowel de DVZ als het CGVS verklaart dat jullie sinds het incident – in 2015 – geen contact meer hebben (notities CGVS, p. 17-18 + Verklaring DVZ, vraag 16b). Verder verklaart u slechts één relatie met een vrouw gehad te hebben en nooit getrouwd geweest te zijn. Voor de Zweedse politie verklaarde u in 2020 echter dat u met uw vrouw in Spanje woonde (Beslissing Zweden, p. 3). Bovendien legt u inconsistente verklaringen af aangaande uw relaties met andere mannen: voor het CGVS verklaart u in Zweden een relatie gehad te hebben met Ju. (notities CGVS, p. 18). Gevraagd of u in Europa nog andere relaties gehad heeft, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 43). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat u in Zweden niet gesproken heeft over een homoseksuele relatie in Zweden (Beslissing Zweden), maar verklaarde u in Spanje wel een relatie gehad te hebben met Jos. (Beslissing Zweden, p. 5-6). U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw diverse relaties.

U legt een affidavit van uw zus G. en een geboorteakte neer. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen aangezien zij niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Bovendien betreffen het kopies van documenten die zeer eenvoudig op te stellen zijn.

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u biseksueel bent.

U verklaarde dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Vooreerst maakt u het niet aannemelijk als biseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse geleefd te hebben en er uw biseksuele geaardheid te hebben beleefd.

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u een vrees heeft voor een gevangenisstraf (notities CGVS, p. 21), dat homoseksualiteit een abominatie is, dat u door de politie gezocht wordt nadat u met uw partner betrapt werd, dat u reeds voor u betrapt werd wist dat homoseksualiteit in Nigeria een misdaad is (notities CGVS, p. 22), dat iemand die tijdens dergelijke abominabele daad betrapt wordt tot 14 jaar naar de gevangenis kan gaan (notities CGVS, p. 24), en dat uw vriend O. u – toen u 16 à 17 jaar was (notities CGVS, p. 25) - vertelde dat u ter dood gestenigd kan worden voor dergelijke feiten (notities CGVS, p. 29) en u zich hierna niet veilig wist, blijkt uit het geheel aan uw verklaringen voor zowel het CGVS (notities CGVS, o.m. p. 6 + p. 27 + p. 30-31 + p. 41 + p. 46) als de DVZ (Verklaring DVZ, vraag 34 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), als de Federale Politie (Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)) dat u vrijwillig naar Nigeria terugkeerde in januari 2022. Hoewel u de ene keer verklaart dat u naar Nigeria terugkeerde wegens het overlijden van uw vader (Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)) – die volgens uw verklaringen toch reeds in 2015 overleed (Verklaring DVZ, vraag 13 + notities CGVS, p. 13) - , verklaart u elders dat u besloot naar Nigeria terug te keren omdat een vriend u vertelde dat de wetgeving

in Nigeria veranderd was (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), dat het er met uw situatie beter ging en dat u kon teruggaan om in Nigeria werk te gaan zoeken (notities CGVS, p. 6-7). U verklaart verder dat u dacht dat alles er goed was door het advies van uw vriend (notities CGVS, p. 21). Het is echter niet aannemelijk dat u zomaar terugkeerde naar Nigeria, zonder zelf informatie over de actuele situatie van homoseksuelen in Nigeria in te winnen (notities CGVS, p. 7 + p. 30-31 + p. 43-44), ondanks de waarschuwingen van uw moeder dat u beter niet naar Nigeria teruggaat (notities CGVS, p. 6-7). Uw verklaring dat u dit niet opzocht omdat u het in Zweden beu was (notities CGVS, p. 44) kan niet als een dienstig verweer gezien worden, te meer daar u wel bang was om terug te keren naar Nigeria (notities CGVS, p. 7).

Verder blijkt u na uw terugkeer in Nigeria contact opgenomen te hebben met de autoriteiten om een paspoort aan te vragen (notities CGVS, p. 3-4) en in Zweden zelf naar de ambassade gegaan te zijn om een reisdocument te gaan halen (notities CGVS, p. 48), hoewel u beweerdelijk nog steeds gezocht wordt door de politie (notities CGVS, p. 6 + p. 21-23 + p. 31). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt niet dat u problemen had met het bekomen van deze documenten, hoewel een vriend voor u het paspoort is gaan ophalen (notities CGVS, p. 6) en u het nooit zelf in handen gehad heeft. Uit het voorgaande blijkt dat u anno 2021-2022 gedrag stelt dat niet overeenstemt met het gedrag van een persoon die in zijn land van herkomst nog een vrees voor vervolging heeft vanwege de autoriteiten. Ook blijkt uw zus G. in het jaar 2020 contact opgenomen te hebben met de autoriteiten om een geboorteakte voor u te bekomen (zie documenten in groene map).

Uit het voorgaande blijkt reeds dat u actueel totaal geen realistische inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen lopen in de homofobe Nigeriaanse context. Hier kan verder nog bij worden opgemerkt dat u ook geen inschatting kon maken van dit risico wanneer u uw partner in Nigeria ontmoette. Immers, gevraagd naar de voorzorgen die jullie namen zodat niemand van de burens in het gebouw waar J.O. woonde jullie zou ontdekken, verklaart u kortweg dat jullie daar gewoonlijk heengingen nadat jullie naar een bar geweest waren, en dat het dan tijd was om te slapen en dat iedereen sliep (notities CGVS, p. 37-38), waardoor niemand zou weten wat er gebeurde. Gevraagd hoe jullie er dan voor zorgden dat niemand zomaar kan binnenkomen, herhaalt u dat iedereen 's nachts slaapt en dat niemand je zal zoeken. Opgemerkt dat jullie duidelijk niet veilig waren – aangezien jullie betrappt werden (notities CGVS, p. 21) – verklaart u kortweg dat het toen namiddag was. Gevraagd waarom jullie er niet voor zorgden dat er niemand kon binnenkomen, verklaart u dat niet te weten, maar dacht u dat hij de deur op slot gedaan had. Eerder reeds gevraagd waarom jullie er niet voor zorgden dat alle deuren op slot waren, wijst u hiervoor met de vinger naar J.O. (notities CGVS, p. 24) omdat het niet uw huis was. U heeft echter geen idee waarom niet nagekeken werd of alle deuren op slot waren. Verder kan het gegeven dat de andere bewoners 's nachts slapen, niet als een aannemelijke reden beschouwd worden waarom jullie geen verdere voorzorgen nemen opdat niemand jullie zou betrappen wanneer jullie samen bij J.O. thuis zijn. Bovendien zijn geluiden 's nachts gemakkelijker te horen aangezien het verder rustig is, waardoor andere bewoners gemakkelijker gealarmeerd konden worden door jullie activiteiten.

Daarenboven is het allerm minst aannemelijk dat u, hoewel u weet dat u het misschien niet zou overleven wanneer u betrappt wordt (notities CGVS, p. 42) en u zich niet veilig wist nadat u met O. over homoseksualiteit gesproken had (notities CGVS, p. 29), u zich blijkbaar geen zorgen maakte betrappt te worden omdat u en J.O. al plannen aan het maken waren om te reizen (notities CGVS, p. 40). Uw verklaringen dienaangaande zijn allerm minst doorleefd te noemen.

Aangaande de ontdekking en beleving van uw geaardheid, bleven uw verklaringen voor de Zweedse autoriteiten uitermate vaag en oppervlakkig (Beslissing Zweden, p. 5-6). Uw verklaringen focusten zich op het feit dat u voor zowel mannen als vrouwen gevoelens heeft, maar toch meer voor mannen. Verder gingen uw verklaringen er vaak vanuit dat relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht gestigmatiseerd worden, maar kon u dit slechts op beperkte wijze koppelen aan persoonlijke ervaringen. Ook voor het CGVS blijven uw verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van uw geaardheid vaag en oppervlakkig en focust u wederom op uw gevoelens voor zowel mannen als vrouwen zonder dat u op doorleefde wijze kan uitleggen hoe u tot deze ontdekking kwam (notities CGVS, p. 25-26). Verder lijkt u uw gevoelens voor iemand van hetzelfde geslacht ontdekt te hebben omdat u op 18-jarige leeftijd nog steeds geen vriendin had. Gevraagd naar de evolutie van uw geaardheid nadat u uw gevoelens voor andere jongens had ontdekt, weet u slechts te verklaren dat u erover nagedacht heeft tot u uw partner ontmoet heeft. Gevraagd of uw oriëntatie iets is wat vaststaat of kan veranderen, blijkt uit uw verklaringen dan weer dat u pas in Zweden begon na te denken over uw geaardheid omdat uw situatie in Zweden niet goed was (notities CGVS, p. 27), wat allerm minst aannemelijk is indien uw vriend O. u op 16-jarige leeftijd afwijst (notities CGVS, p. 25) - en u eveneens vertelt dat het een abominatie is en u ter dood gestenigd kan worden - waarna u gedurende bijna 20 jaar niemand anders kende die eveneens homoseksuele

gevoelens had (notities CGVS, p. 29-30) en u zich in deze periode slecht voelde en dacht dat u de situatie wel kon overwinnen. Uw verklaringen omtrent de ontdekking en aanvaarding van uw geaardheid komen allerminst doorleefd over.

Uit het voorgaande blijkt niet alleen dat uw verklaringen aangaande de beleving van uw geaardheid binnen de homofobe Nigeriaanse context weinig doorleefd overkomen, maar ook dat u totaal geen realistische inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen lopen in deze homofobe context. Dit prangt des te meer daar u beweerdelijk nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten van uw land van herkomst.

Verder maakt u uw homoseksuele relaties en betrekkingen niet aannemelijk zoals u deze schetst voor het CGVS.

Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u de ene keer verklaart in Spanje een langdurige relatie gehad te hebben met een zekere Jos. (Beslissing Zweden, p. 5-6), terwijl u op een ander moment zelfs ontkent ooit in Spanje geweest te zijn (notities CGVS, p. 41). Bovendien verklaart u voor het CGVS uitdrukkelijk dat u enkel homoseksuele betrekkingen/relaties gehad heeft met J.O. in Nigeria en Ju. in Zweden (notities CGVS, p. 18-19). Uit uw verklaringen voor de Zweedse autoriteiten blijkt dan weer niet dat u in Zweden een relatie had met een andere man (Beslissing Zweden, p. 1-18), hoewel uw relatie met Ju. toch zo'n 3 jaar duurde. Geconfronteerd met uw verklaringen in Zweden, verklaart u kortweg dat het niet klopt zonder dat u hier enige uitleg over verschaft (notities CGVS, p. 48). Aangaande uw relatie met Ju. wordt verder opgemerkt dat het uitermate opvalt dat u zijn volledige naam niet kent, hoewel jullie relatie toch zo'n 3 jaar duurde (notities CGVS, p. 18). Verder vond u het niet nodig aan Ju. te vragen hoe hij zijn geaardheid heeft ontdekt, omdat u wist wat hij zou zeggen (notities CGVS, p. 42). Het is echter niet aannemelijk dat u Ju. niet zou vragen naar de ontdekking van zijn geaardheid, te meer daar u zelf gedurende bijna 20 jaar alleen stond met uw geaardheid en niemand kende met wie u daarover kon praten (zie supra) en hij - naar u beweert - de enige relatie is die u in Europa had, waar homoseksuelen volgens uw verklaringen toch gemakkelijk te herkennen zijn en waar homoseksualiteit "normaal" is. Gelet op deze vaststellingen maakt u het niet aannemelijk in Europa relaties gehad te hebben met andere mannen.

U maakt evenmin uw relatie met J.O. aannemelijk.

Aanvankelijk verklaart u gedurende meerdere maanden een relatie gehad te hebben met S. J.O. (notities CGVS, p. 19). Even later gevraagd naar de volledige naam van J.O., verklaart u dat het O. is (notities CGVS, p. 24), om nog later de naam J.O. te noemen (notities CGVS, p. 32). Hoewel de namen enigszins gelijkenissen vertonen, blijft er toch een wezenlijk verschil bestaan. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van de partner met wie u betrap werd.

Verder verklaart u uw partner eind december 2015 de laatste keer gezien te hebben, toen jullie samen betrap werden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl u voor het CGVS verklaart te denken dat jullie op 1 mei 2015 betrap werden (notities CGVS, p. 47), hoewel het door u neergelegde krantenartikel - waarin geschreven werd over uw geaardheid en dat u betrap werd met J.O. - reeds in maart 2015 gepubliceerd werd (notities CGVS, p. 23). Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u slechts een paar weken samen was met de partner waarmee u betrap werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), hoewel u voor het CGVS verklaart toch zo'n 8 maanden samen geweest te zijn (notities CGVS, p. 36). Uw verklaringen omtrent de duur van uw relatie met J.O. en de periode waarin deze relatie eindigde zijn niet consistent en tegenstrijdig. Dit tast de geloofwaardigheid van uw relatie met J.O. verder aan.

Aangaande uw ontmoeting met J.O. wordt eveneens opgemerkt dat u, hoewel u hem in een club (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), dan wel een bar ontmoette (notities CGVS, p. 32), volgens uw verklaringen zelf nooit uitging (notities CGVS, p. 10), niet iemand was die naar clubs ging (notities CGVS, p. 29) en had u geen kansen om uit te gaan of om met mensen gewoon rond te hangen. Uw verklaringen omtrent uw eerste ontmoeting met J.O. zijn niet consistent.

U verklaart enkel met O. over homoseksualiteit gesproken te hebben (notities CGVS, p. 26-27), maar op dat moment lijkt u te vergeten dat u eveneens met J.O. over homoseksualiteit gesproken heeft (notities CGVS, p. 32-35) en dat J.O. u eveneens sprak over een eerdere homoseksuele relatie (notities CGVS, p. 39).

Het verwondert bovendien dat J.O. het onderwerp homoseksualiteit al tijdens de eerste week dat jullie elkaar kenden aanhaalde (notities CGVS, p. 33-34). Gevraagd hoe het komt dat hij daarover begon te praten, verklaart u dat niet te weten. Gevraagd hoe het vertrouwen opgebouwd werd om dat onderwerp

aan te snijden, verklaart u kortweg dat jullie al over verschillende dingen gesproken hadden en dat hij geloofde dat u een vriend was. De vraag in andere bewoordingen herhaald, verklaart u dat geen van jullie interesse in meisjes had tijdens jullie eerste ontmoeting. Gevraagd of er andere redenen waren waarom hij dacht dat u zelf homoseksueel kon zijn, verklaart u dat niet te weten, omdat u dat niet gevraagd heeft. Het is echter niet aannemelijk dat u J.O. hier niet naar gevraagd heeft, te meer gezien de uitermate homofobe Nigeriaanse context die u schetst voor het CGVS (zie supra) en u, die zich reeds 20 jaar onveilig wist (notities CGVS, p. 29), dat gevoel van onveiligheid toch zou willen inperken. Het is daarom eveneens net zo verwonderlijk, gelet op die homofobe context, dat J.O. het onderwerp homoseksualiteit al zo snel aankaartte.

De geloofwaardigheid van uw relatie met J.O. wordt verder aangetast doordat u zich niet meer geïnformeerd heeft over diens situatie nadat u Nigeria verlaten heeft (notities CGVS, p. 40-41). Zowel voor de DVZ (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) als voor het CGVS (notities CGVS, p. 21 + p. 40-41) verklaart u pas sinds uw terugkeer naar Nigeria te weten dat J.O. al sinds 2015 in de gevangenis zit. Gevraagd hoe het komt dat u uw moeder er niet naar gevraagd heeft, verklaart u slechts dat u wel wist dat de politie jullie beiden zocht. U toont aldus een grote desinteresse in de huidige situatie van J.O., waaruit eveneens uw desinteresse in de door u aangehaalde reden van uw vertrek uit Nigeria blijkt.

Gelet op voorgaande vaststellingen maakt u uw homoseksuele relatie met J.O. niet aannemelijk.

Daarnaast maakt u de problemen waardoor u Nigeria in 2015 verlaten heeft, nl. dat u met J.O. betrap werd (notities CGVS, p. 21), evenmin aannemelijk.

In het kader van de huidige procedure legt u een krantenartikel en een politieel opsporingsbevel neer. Het valt echter op dat uw verklaringen op meerdere punten niet overeenkomen met deze documenten. Gevraagd wanneer jullie betrap werden, verklaart u dat dit op 1 mei 2015 was (notities CGVS, p. 47). Het krantenartikel werd echter al op 3 maart 2015 gepubliceerd en het referentienummer van het opsporingsbevel (AB:781043/EDS/PRD/28/02/2015) lijkt aan te geven dat het in februari 2015 werd opgesteld, twee maanden voor de door u genoemde datum. Verder verklaart u in de woning van J.O. betrap geweest te zijn (notities CGVS, p. 24), hoewel zowel het krantenartikel als het opsporingsbevel aangeven dat jullie betrap werden in uw eigen woning, gelegen te Asokoro Street. Zelf verklaarde u echter meerdere malen in Edokpolor Street gewoond te hebben (zie supra). Gevraagd of iemand van uw (extended) familie met een journalist gesproken heeft, antwoordt u meerdere malen ontkennend (notities CGVS, p. 23), hoewel uit het artikel blijkt dat er wel een familielid geïnterviewd werd. Uw verklaringen komen niet overeen met de door u neergelegde documenten.

Verder verwondert het dat uw moeder, die al voor uw terugkeer naar Nigeria wist dat J.O. in de gevangenis zit omdat J.O.s familie haar dat kwam zeggen (notities CGVS, p. 46), en zij zich zorgen maakte over uw situatie en u afraadde om naar Nigeria te gaan (zie supra), u desondanks niet voor uw afreis naar Nigeria vertelt dat J.O. in de gevangenis zit.

Aangaande het opsporingsbevel wordt nog opgemerkt dat het meerdere fouten tegen de Engelse taal bevat en het slechts een kopie is van een document dat eenvoudig op te stellen is.

Bovendien heeft u in 2021-2022 meerdere malen contact opgenomen met de Nigeriaanse autoriteiten en wist u een reisdocument en een paspoort te bekomen (zie supra). Dit wijst er eveneens op dat u actueel niet gezocht wordt door de Nigeriaanse autoriteiten.

Aangaande het door u neergelegde krantenartikel wordt nog gesteld dat het slechts een betrekkelijke bewijswaarde heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt bovendien dat journalisten in Nigeria regelmatig omgekocht worden om tegen betaling artikels in de Nigeriaanse media te laten verschijnen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Alle soorten van publicaties in Nigeria zijn hieraan onderhevig, waaronder tijdschriften en kranten en zelfs de traditionele media. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet door andere media werd overgenomen (zie administratieve dossier) of dat in andere pers vermelding gemaakt werd dat u door de politie gezocht zou worden.

Aangaande het krantenartikel en het opsporingsbevel wordt nog opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde dat u deze reeds aan uw advocaat in Zweden heeft afgegeven (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U bevestigt voor het CGVS dat uw Zweedse advocaat u deze documenten via e-mail bezorgd heeft (notities CGVS, p. 24). Het is echter uitermate opvallend dat uit de beschikbare informatie blijkt dat deze documenten

tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in Zweden niet voorgelegd werden (Beslissing Zweden). Het is niet aannemelijk dat u deze documenten niet ingediend heeft in het kader van de procedure aldaar. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om dergelijke bewijsstukken neer te leggen in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming. Dat u naliel dit te doen, tast de gegrondheid en geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder aan.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-reportnigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan als volgt:

"het uitoefenen van machtsoverschrijding, een duidelijke beoordelingsfout en de schending van, met name :

- het artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 met betrekking tot het vluchtelingenstatuut;*
- de artikelen 48 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen ;*
- het artikel 3 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens;*
- de wettelijke verplichting tot het motiveren van de beslissing, opgenomen in het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- de artikelen 1er tot 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motiveringsverplichting van administratieve akten.*
- de schending van het artikel 57/6/2, § 1er van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen.*
- de schending van het algemene rechtsprincipe volgens hetwelke de administratieve overheid gehouden is een oordeel te vellen met volledige kennis van alle relevante elementen in de zaak ;*
- Het niet-respecteren van de rechtsregels voorzien in « Gids inzake de procedures en criteria toe te passen om het statuut van vluchteling te bepalen », uitgegeven door het H.C.R.;*
- Het niet-respecteren van de proceduregels inzake asielaanvragen;*
- Het niet-respecteren van het fundamentele recht op een rechtvaardige administratieve procedure, een rechtsprincipe naar Europees recht, met name opgenomen in het artikel 41 van het Charter voor fundamentele rechten en de rechten op verdediging, in het Belgische rechtstelsel opgenomen onder de rubriek « rechtsprincipes inzake behoorlijk bestuur », met nadruk op het rechtsprincipe van het recht op verweer."*

Verzoeker geeft een toelichting in rechte en gaat vervolgens in op de toepassing *in casu*. Hij licht hierbij toe als volgt:

"Volgens de verwerende partij zou de eiser de overheid bedrogen hebben aangaande zijn identiteitsgegevens, zijn nationaliteit, de gegevens betreffende zijn kinderen en zijn broers en zussen door valse informatie of valse documenten te verstrekken en informatie of belangrijke documenten achter te houden die de beslissing op een negatieve wijze jegens hem hadden kunnen doen beïnvloeden.

Het is echter een vaststaand feit dat hij zijn land van oorsprong, Nigeria had verlaten omwille van een duidelijke vrees voor een vervolging.

In werkelijkheid kan een valse verklaring of het gebruik van een vals document niet de grond van de zaak verdoezelen, zijnde de nood aan bescherming.

De objectieve gegevens verbonden aan een bijzondere situatie kunnen volstaan om een bescherming te rechtvaardigen. Een persoon kan liegen of onwetend zijn en desalniettemin bescherming nodig hebben. Een kandidaat voor een statuut van internationale bescherming heeft daar ten alle tijde recht op.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen komt tussen om dit soort beslissingen te annuleren ofwel te hervormen (CCE, nr 5.725 va, 21 januari 2011 ; C.C.E. nr 54.394 van 14 januari 2011).

De sancties lijken ons in alle omstandigheden niet opwegend tegen de fundamentele procedurevereisten waarop de aanvragers van een internationale bescherming recht hebben, te meer daar zij bijzonder kwetsbaar zijn.

De commissaris-generaal merkt op dat de betrokkene de internationale bescherming heeft aangevraagd na vier jaar verblijf in Zweden, daar waar het toch een voldongen feit is dat de betrokkene verklaard heeft om een vrees te koesteren om teruggestuurd te worden naar zijn land van herkomst waar hij vreest vervolgd te worden.

Het artikel 3 van het EVRM verbiedt onmenselijke en vernederende behandelingen, in die mate dat zij hiertegen de internationale bescherming mag aanvragen op elk ogenblik van zodra zij van oordeel is dat de terugkeer naar zijn land van oorsprong gevaarlijk zou blijken te zijn.

Wij herinneren U eraan dat deze laatste rechtsbepaling een absolute bescherming vordert en dat de opgeworpen vrees vanwege de eisende partij in het geval van een terugkeer naar Nigeria nog altijd een voldongen feit is.

Uit de aanvraag tot internationale bescherming blijkt dat de betrokkene niet voldoende elementen naar voren bracht waardoor besloten kon worden dat in zijn hoofdte een huidige en gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Effectief, in het geval van een terugkeer naar Nigeria vreest de eiser vervolgd te worden door de bevolking en de nationale overheid omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Het Commissariaat-generaal heeft vastgesteld dat zijn verklaringen belangrijke leemten vertonen op essentiële punten van zijn verhaal, van die aard dat de geloofwaardigheid ervan aangetast werd.

Hiervan vertrekkende oordeelde het commissariaat-generaal dat de vrees die in het vluchtelingenrelaas was opgenomen niet gegrond zou zijn.

Het CGVS is niet overtuigd dat de betrokkene biseksueel zou zijn daar waar het niet vanzelfsprekend is dat iemand zo'n geaardheid zou bezitten, en deze op zijn eigen manier zou beleven en er is geen vastgelegde levenswijze voorhanden.

De betrokkene heeft in het lang en in het breed uitgelegd dat de voorwaarden en omstandigheden gedurende de diverse tijdsbestekken die hij doorgebracht heeft in zijn land van oorsprong van die aard waren dat de betrokkene effectief daar zijn biseksuele oriëntatie heeft beleefd.

De eiser is een bijzonder kwetsbare persoon. Hij bevindt zich nu in een vreemde omgeving en het feit dat hij aan de genade is overgeleverd van de autoriteiten van een vreemd land kan voor hem zware moeilijkheden inhouden, zowel op praktisch als op psychologisch vlak.

Het Hof hecht veel belang aan het statuut van de eiser die een asielaanvrager is en toebehoort aan een bevolkingsgroep die bijzonder gemarginaliseerd en kwetsbaar is en die nood heeft aan een speciale bescherming (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Arrest M.S.S. t/België en Griekenland, Verzoekschrift nr 8.687/08, 5 april 2021, §251, Orsus en anderen t/Kroatië, G.C., nr 14.766/03, § 147, Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 2010).

Het afwezig zijn van de geloofwaardigheid van de verklaringen van de eisende partij stelt de verwerende partij niet vrij verder door te vragen naar het voorhanden zijn in diens hoofdte van een vrees om vervolgd te worden of een risico te lopen op een zware mishandeling die voldoende gestaaft kan worden door de voorhanden zijnde elementen in de zaak, die overigens voor sommigen vaststaan (C.C.E., 11 februari 2008, nr 7136, R.D.E., 2008, 48; C.C.E., (A.G.), 24 juni 2010, nr 45.396).

Het komt nochtans aan de afgevaardigde van de Heer Commissaris-generaal toe om te stellen welke exacte details hij verder wenst te bekomen. Dit heeft hij niet gedaan. Hij kon aldus niet op een redelijke wijze geoordeeld hebben jegens de eiser omwille van dit feit.

In het kader van het huidige verzoekschrift, heeft het CGVS erop gewezen dat de betrokkene een krantenartikel en een opsporingsbericht heeft voorgelegd.

De tegenpartij heeft opgemerkt dat de verklaringen van de eiser op verschillende opgegeven punten in deze door hem verstrekte documenten niet overeenkomen.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt zeer duidelijk dat deze documenten niet punctueel werden opgemaakt.

Wat het opsporingsbericht betreft, heeft de commissaris-generaal gewezen op verschillende taalfouten en het handelde hem bovendien enkel om een kopie.

Het is niet gepast een vergelijking te maken tussen de Belgische administratie en de Nigeriaanse administratie die met een groot gebrek aan middelen kampt.

Deze taalfouten kunnen geen afbreuk doen aan de authenticiteit van het betrokken document en het is vanzelfsprekend dat dit document in verschillende exemplaren wordt opgemaakt.

Volgens de door de commissaris-generaal beschikbare informatie blijkt dat journalisten in Nigeria corrupt zijn en zich laten betalen voor het publiceren van artikelen in de Nigeriaanse pers die onwaar zijn.

Desalniettemin is het nooit betwist geweest dat het aan diegene die de fraude opwerpt hiervan het bewijs dient te leveren.

De tegenpartij is hierbij in gebreke gebleven.

Daarenboven legt de commissaris-generaal deze regel op als een algemene regel die toepasbaar is voor alle soort zaken die aan hem worden voorgelegd.

Derhalve had de tegenpartij moeten overgaan tot een ernstige napluizing van de werkelijkheid en de doorslaggevendheid van de voorgelegde documenten. Dit heeft zij niet gedaan.

Tenslotte kan de verwerende partij daadwerkelijk de internationale bescherming toekennen aan de eiser onder het voordeel van de twijfel.

In feite wordt het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd indien, zoals in dit geval, de eiser een duidelijk, coherent, geloofwaardig relaas heeft afgelegd, niet doorspekt van tegenstrijdigheden.

Door daarenboven het voordeel van de twijfel toe te passen kan de eiser die deze incoherente of niet geloofwaardige, zelfs valse verklaringen heeft afgelegd, of die zelfs daarbij nog valse documenten heeft afgeleverd, zoals in dit geval, met betrekking tot het geheel van de vastgestelde feiten in fine nog staat maken op de noodzaak jegens hem tot bescherming.

In dit geval bestaat er een ganse waaier van indicaties die het toepassen van het rechtsprincipe van het voordeel van de twijfel in het voordeel van de eiser rechtvaardigen (RvS, arrest 103.860 van 21 februari

2002; C.C.E., arrest nr 5.690 van 14 januari 2008). De eiser vreest door de bevolking en de overheid van Nigeria bij een eventuele terugkeer mishandeld te zullen worden omwille van zijn seksuele geaardheid. Hij heeft op afdoende wijze deze geaardheid laten blijken alsmede de vrees voor de reacties hierop van de bevolking alsook van de nationale overheid van Nigeria.

In het kielzog van de vluchtpogingen die hij in verschillende landen heeft gedaan teneinde een vluchtweg te vinden en die niet gevonden te hebben, wat zijn bevestigde en gegronde vrees voor mishandeling in zijn land van oorsprong nog vergroot, heeft deze situatie hem bijzonder kwetsbaar gemaakt.

Deze kwetsbaarheid kan een uitleg vormen voor de omzeilingen, valse verklaringen en zelfs het gebruik van valse documenten.

De cel « Psy-Support » van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en voor Staatlozen heeft een rol te spelen voor het uitvaardigen van haar advies inzake de situatie van de aanvrager of aan de diens mogelijkheid tot bijvoorbeeld het organiseren van een hoorzitting. Dit oordeel wordt opgenomen in het administratief dossier en kan aldus geraadpleegd worden na een negatieve beslissing: Serge Bodart, Jacques Jaumotte, Sylvie Saroléa, Duta Dushay, Celine Verbrouck, « Droit des Etrangers », Bruylant, *Actualité de la protection internationale*, p. 228.”

Verzoeker besluit hieruit dat een zorgvuldig en volledig onderzoek van zijn dossier en het geheel van de voorgelegde elementen eigen aan zijn zaak, leiden tot het besluit dat hij met reden vervolging vreest door de bevolking en de overheid in Nigeria. Hij merkt op dat: “Omwille van de opgelopen vervolgingen in het verleden en na op een voldoende wijze deze aangetoond te hebben, dient de eiser het voorrecht van het beschermende statuut voorzien in de artikelen 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen te kunnen genieten en ook het voordeel van de twijfel te genieten alsmede het vermoeden dat in de toekomst hem nog leed zal berokkend worden omwille van het feit dat de eiser reeds vervolgd of bedreigd werd.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. In zoverre verzoeker hekelt dat *in casu* een versnelde procedure wordt toegepast op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, omdat hij valse informatie of valse documenten heeft verstrekt, omdat dergelijke ‘sanctie’ niet opweegt tegen de ‘fundamentele procedurevereisten’ waarop verzoekers om internationale bescherming recht hebben, oordeelt de Raad dat dit in wezen wetskritiek betreft die buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift evenmin toe aan welke procedurele vereisten niet zou zijn voldaan die van die aard waren om een negatieve invloed te hebben op de beoordeling van zijn verzoek internationale bescherming. Verzoekers verweer op dit punt kan dan ook niet leiden tot een hervorming of een vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zijn verweer in zijn verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het volharden in zijn voorgehouden biseksuele geaardheid en zijn vermeende vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Nigeria omwille van deze geaardheid, het verwijzen naar een bijzonder kwetsbaar profiel en op algemene wijze betwisten en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er echter niet in om de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker voert eerst, ter verklaring voor het laattijdig indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in Zweden, aan dat het een “*voldongen feit*” is dat hij heeft verklaard dat hij in Zweden vreesde om teruggestuurd te worden naar Nigeria, waar hij vervolging vreest. De Raad merkt evenwel op dat deze bewering geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt immers dat verzoeker verklaarde dat hij bang was om een verzoek in te dienen omdat hij de procedure niet kende en

hij eerst “*dingen zocht om te doen zodat ik voor mezelf kon zorgen (sic)*” en keek “*hoe de dingen er voor mij zouden gaan (sic)*” (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Verzoekers bewering in het verzoekschrift is dus niet in overeenstemming met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, noch met zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek, dat hij er geen verzoek indiende omdat hij geloofde dat zijn Spaanse verblijfsvergunning echt was (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, p. 8). Verzoekers wisselende verklaringen op dit punt ondergraven dan ook de geloofwaardigheid ervan. Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoekers vrees te worden teruggestuurd naar Nigeria niet aanvaard kan worden als verschoning voor zijn laattijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming in Zweden, aangezien dergelijke onzekerheid net kan worden opgeheven door het doorlopen van een procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoekers handelswijze, zijnde het laattijdig indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in Zweden, stemt dan ook niet overeen met de door hem geschetste vrees voor vervolging ten aanzien van zijn land van herkomst. Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van deze vrees.

In zoverre verzoeker voorhoudt dat het niet vanzelfsprekend is dat hij biseksueel is en hij dit op zijn eigen manier beleeft en er geen vastgelegde levenswijze voorhanden is, merkt de Raad op dat, hoewel iemands seksuele geaardheid inderdaad betrekking heeft op intieme gevoelens en de ontdekking en de beleving ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker toekomt om zijn beweerd geaardheid aannemelijk te maken aan de hand van doorleefde en geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker afkomstig is. De Raad benadrukt dus dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij minstens doorleefde en geloofwaardige verklaringen aflegt over zijn eigen biseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van biseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen hierover. Uit de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoeker faalt om op dit punt doorleefde, geloofwaardige en overtuigende verklaringen af te leggen. Verzoeker volhardt dat hij heeft aangetoond dat hij in Nigeria zijn seksuele oriëntatie heeft beleefd, doch met het louter volharden in zijn verklaringen kan hij de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, vaststellingen niet weerleggen of in een ander daglicht stellen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete of dienstige argumenten te weerleggen of te ontkrachten, waarbij hij echter in gebreke blijft. Op basis van de motivering in de bestreden beslissing treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij werkelijk biseksueel is en omwille van zijn biseksuele geaardheid zou worden gevisieerd of vervolgd in Nigeria.

Waar verzoeker verder aanvoert dat het door hem neergelegde krantenartikel (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 3) en opsporingsbericht (*Ibid.*, nr. 2) niet punctueel werden opgemaakt, is de Raad van oordeel dat dit verweer geen afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en de inhoud van deze documenten. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers eigen verklaringen inhoudelijk overeenstemmen met de documenten die hij zelf neerlegt om zijn relaas te staven. Bovendien heeft verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet zelf spontaan gemeld dat de door hem neergelegde documenten foutieve informatie bevatten, terwijl van hem kan worden verwacht dat hij dit zou vermelden. Verzoekers verweer kan aldus geen afdoende verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en de inhoud van de door hem neergelegde documenten. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat deze vaststelling afbreuk doet aan de bewijswaarde van de documenten.

Voorts toont verzoeker met zijn blote bewering dat de Nigeriaanse administratie met een groot gebrek aan middelen kampt, niet aan dat het aannemelijk is dat een officieel opsporingsbericht van de Nigeriaanse autoriteiten in gebrekkig Engels zou zijn opgesteld, hetgeen verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van dit document. Ook doet de bewering dat het opsporingsbericht in verschillende exemplaren zou zijn opgemaakt op zich geen afbreuk aan de vaststelling dat het door verzoeker neergelegde document een kopie betreft, waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is en er dan ook kan van uitgegaan worden dat de bewijswaarde van dergelijke documenten relatief is.

Verzoeker voert nog aan dat de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de prevalentie van fraude door Nigeriaanse journalisten bij het opstellen en publiceren van persartikels, een algemene regel betreft die toepasbaar is op alle zaken. De Raad merkt op dat dit verweer op zich geen afbreuk doet aan de beoordeling van de bewijswaarde van dit document. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad hebben een ruime appreciatiebevoegdheid aangaande de bewijswaarde van de voorgelegde documenten. Het verweer in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal, indien hij zich beroept op fraude, hiervan het bewijs dient te leveren, lijkt er dan ook ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel om andere

redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit.

Verzoekers algemene of *post-factum* beweringen in het verzoekschrift kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing op basis waarvan genoegzaam kan worden besloten dat het neergelegde krantenartikel en opsporingsbericht geen afdoende bewijswaarde bezitten ter staving van de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten. Hij toont, gelet op het voorgaande, niet aan dat de door hem neergelegde documenten onvoldoende werden onderzocht.

Verzoeker voert nog aan dat hij een kwetsbaar profiel heeft als verzoeker om internationale bescherming en in verschillende landen tevergeefs een vluchtweg zocht, hetgeen een verklaring vormt voor het geven van valse verklaringen en het gebruik van valse documenten. De Raad merkt op dat verzoekers beweerde kwetsbaar profiel hem niet ontslaat van de medewerkingsplicht die op hem rust. Deze medewerkingsplicht houdt in dat verzoeker de (Europese en Belgische) instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en relaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Gelet op de incoherente en geloofwaardige verklaringen van verzoeker over tal van relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming, kan er enkel worden besloten dat verzoeker tekortschiet in zijn medewerkingsplicht en er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker geschetste relaas.

Verzoeker wijst daarenboven slechts op algemene wijze op zijn bijzonder kwetsbaar profiel als verzoeker om internationale bescherming en meent dat dit zware moeilijkheden voor hem kan inhouden op praktisch en psychologisch vlak. Hij licht echter geenszins *in concreto* toe welke praktische of psychologische moeilijkheden hij zou kennen of hebben gekend tijdens de procedure die een negatieve invloed zouden hebben gehad op de behandeling of de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. De loutere verwijzing naar een bijzondere kwetsbaarheid, die niet verder wordt toegelicht, kan de motieven van de bestreden beslissing dan ook niet in een ander daglicht stellen.

Verzoeker voert aan dat het afleggen van valse verklaringen en/of het gebruiken van een vals document geen afbreuk doet aan zijn nood aan internationale bescherming, indien "*objectieve gegevens verbonden aan een bijzondere situatie*" volstaan om bescherming te rechtvaardigen. De Raad wijst er echter op dat verzoeker niet *in concreto* toelicht op basis van welke objectieve gegevens hij internationale bescherming behoeft. In zoverre verzoeker hiermee verwijst naar zijn voorgehouden biseksuele geaardheid, merkt de Raad op dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij werkelijk over een biseksuele geaardheid beschikt en omwille van deze redenen vervolging vreest bij een terugkeer naar Nigeria. Dit vormt aldus geen grondslag om aan verzoeker internationale bescherming toe te kennen.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart in Zweden (notities persoonlijk onderhoud dd. 16/03/2022 (verder notities CGVS), p. 5) een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben. Uit uw verklaringen blijkt dat u er hetzelfde verhaal verteld heeft als u voor het CGVS doet (notities CGVS, p. 24). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat de Zweedse autoriteiten uw verzoek tot internationale bescherming weigerden. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Zweden ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand, te meer daar u er hetzelfde verhaal gedaan heeft.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming in Zweden reeds laattijdig ingediend werd en dat u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt omtrent de redenen hiervoor. U verklaart 4 jaar in Zweden verbleven te hebben vooraleer u er een verzoek indiende. Door het CGVS gevraagd naar de reden dat u 4 jaar wachtte om uw verzoek in te dienen, verklaart u dat u bang

was in Zweden (notities CGVS, p. 5-6), hoewel u naar Zweden ging omdat u een plek zocht waar u internationale bescherming kon krijgen. Uit uw verklaring blijkt aldus dat u wel weet had over een mogelijkheid tot het bekomen van een internationale bescherming. Gevraagd waarom u bang was, verklaart u dat u de procedure eigenlijk niet kende. U verklaart verder dat u eerst zou zien hoe uw situatie er zou zijn, vooraleer er een verzoek in te dienen. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat u voor de Zweedse asielautoriteit verklaarde niet eerder een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben omdat u geloofde dat uw Spaanse verblijfsvergunning echt was, hoewel u eveneens verklaarde dat deze verblijfsvergunning niet afgeleverd werd met uw eigen identiteitsgegevens (zie Migrationsverket Beslut dd. 06/09/2020 (verder Beslissing Zweden), p. 8). De Zweedse autoriteiten oordeelden verder dat u op de hoogte geweest moest zijn dat het document (de verblijfsvergunning in Spanje) vals moest zijn aangezien u iemand betaalde voor het document en u het zelf niet persoonlijk van de Spaanse autoriteiten uitgereikt hebt gekregen. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande de redenen dat u pas na een verblijf van 4 jaar in Zweden een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Er mag van u dan ook verwacht worden dat u zo snel mogelijk de gelegenheid grijpt om met uw – beweerde – vrees voor vervolging een internationale bescherming te bekomen. Dat u naliert dit te doen, tast de gegrondheid en de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw asielrelaas reeds grondig aan.

Verder wordt opgemerkt dat u voor de Belgische asielinstanties verklaart O.O. te heten, geboren op 05/05/1981 (Verklaring DVZ, p. 6 + notities CGVS, p. 3), hoewel u met reisdocumenten op naam van I.W., geboren op 30/06/1980, naar België afreisde (informatie beschikbaar in uw asioldossier). Door het CGVS gevraagd of u ooit een andere identiteit gebruikt heeft, verklaart u dat alleen gedaan te hebben toen u in België aankwam (notities CGVS, p. 3). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat u in Zweden door de autoriteiten opgepakt werd toen u in het bezit was van een paspoort op naam van K.O., geboren op 10/06/1979 (zie Migrationsverket Protokoll dd. 17/08/2020 (verder Rapport Zweden), p. 1). Aangaande dit paspoort verklaarde u voor de Zweedse asielautoriteit dat u deze identiteitsgegevens aan de Nigeriaanse autoriteiten verstrekt heeft i.v.m. de paspoortaanvraag en vervolgens werd een paspoort uitgegeven met de door u verstrekte identiteitsgegevens, maar dat u zelf reeds in het bezit was van een geboorteakte en een paspoort op naam van O.O. (Beslissing Zweden, p. 4-5). U legde echter geen enkel document neer ter staving van deze door u aangegeven identiteit. Deskundigen van de Dienst Migratie hebben tijdens een centrale screening van uw paspoort bovendien niets gevonden waar ze iets op aan te merken hadden. De Zweedse asielautoriteit is verder van oordeel dat “u de opgegeven identiteit (van O.O.) niet waarschijnlijk hebt kunnen maken” en “dat de identiteit die in het paspoort (op naam van K.O.) van het land van herkomst voorkomt, uw echte identiteit is en is van mening dat uw identiteit is bewezen.” Hieruit blijkt dat de Zweedse asielautoriteit oordeelde dat u in werkelijkheid K.O., geboren op 10/06/1979, bent. U trachtte op intentionele wijze diverse Europese autoriteiten te misleiden over uw identiteit. Uw gedrag dienaangaande is niet te verenigen met iemand die vervolgd wordt in zijn land van herkomst en om deze reden internationale bescherming verzoekt en reeds voor zijn aankomst in Zweden kennis had over de mogelijkheid van het aanvragen van een internationale bescherming. Door deze vaststelling komt uw algehele geloofwaardigheid reeds op de helling te staan. Het gegeven dat u voor diverse Europese autoriteiten meerdere identiteiten opgeeft tast de ernst van uw vrees voor vervolging verder aan.

Verder geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke leefomstandigheden.

Zoals eerder reeds opgemerkt, bent u onder diverse identiteiten gekend bij diverse Europese autoriteiten (zie supra).

Uitermate opvallend zijn ook uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aangaande een verblijf in Europa voor uw reis naar Zweden in de periode 2015/2016. Voor het CGVS verklaart u immers uitdrukkelijk dat u Nigeria de eerste keer verlaten heeft in 2015, dan wel 2016, om naar Zweden te gaan (notities CGVS, p. 5). Gevraagd naar een overzicht van alle plaatsen waar u gewoond heeft, verklaart u in Benin gewoond te hebben tot u naar Zweden ging in 2015 of 2016 (notities CGVS, p. 11). Gevraagd of u voor uw vertrek naar Zweden Nigeria nooit verlaten had, bevestigt u dit. Door het CGVS eveneens gevraagd of u ooit in Spanje geweest bent, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 41). Gevraagd of u voor u naar Zweden ging al eens geprobeerd had om Nigeria te verlaten, door bv. het aanvragen van visa of verblijfs- of werkvergunningen, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 11). Voor de DVZ verklaart u echter ongeveer 6 jaar, van 2004 tot 2010 in Las Palmas te Spanje verbleven te hebben (Verklaring DVZ, vragen 10 + 42). Bij de indiening van uw verzoek tot internationale bescherming te Zweden, verklaart u steeds op hetzelfde adres in Benin gewoond te hebben (Rapport Zweden, p. 3).

Gevraagd naar de reden dat u geen paspoort/identiteitsbewijs heeft, verklaarde u nogmaals “nog nooit buiten Nigeria gereisd” te hebben. U verklaart verder in Spanje wel een werkvergunning aangevraagd te hebben, maar die werd geweigerd (Rapport Zweden, p. 3 + p. 5). Voor de Zweedse politie verklaarde u in augustus 2020 dan weer in Spanje te wonen (Beslissing Zweden, p. 3). Verder blijkt uit het Zweedse asioldossier dat u op naam van K.O. een Spaanse verblijfsvergunning verkregen heeft (Beslissing Zweden, p. 4 + p. 8). Verder verklaarde u op volwassen leeftijd naar Spanje verhuisd te zijn (Beslissing Zweden, p. 5-6), en dat u sinds 2004 meestal in Europese landen heeft gewoond (Beslissing Zweden, p. 7), nl. van 2004 tot 2014 (Beslissing Zweden, p. 11). Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, verklaart u het zelf ook niet te begrijpen (notities CGVS, p. 47-48) en kan u zich niet herinneren dat u voor de DVZ verklaarde in Spanje geweest te zijn. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder grondig aan.

U verklaart in Benin steeds gewoond te hebben op nr. 4 Edokpolor Street (notities CGVS, p. 5 + p. 11-12 + Verklaring DVZ, vraag 10 + Rapport Zweden, p. 3). Het door u neergelegde krantenartikel en het politionele opsporingsbevel vermelden beiden echter dat u in Asokoro Street woonde (beschikbaar in de groene map). Geconfronteerd met het adres dat in de door u neergelegde documenten vermeld wordt, verklaart u te denken dat dit het politiekantoor is (notities CGVS, p. 47). Opgemerkt dat er wel degelijk vermeld wordt dat het uw thuisadres betreft, verklaart u kortweg dat het niet uw thuisadres is. Uw verklaringen komen niet overeen met de informatie in de door u neergelegde documenten.

Voor het CGVS verklaart u als lasser gewerkt te hebben (notities CGVS, p. 9-10). U verklaart geen andere jobs gehad te hebben, maar wel hairstylist te zijn. U verklaart verder nooit als hairstylist gewerkt te hebben in Nigeria. In Zweden verklaarde u echter in Nigeria een eigen kapperssalon gehad te hebben (Rapport Zweden, p. 3). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw tewerkstelling in Nigeria.

Voor het CGVS verklaart u twee kinderen te hebben (notities CGVS, p. 17), nl. J., geboren op 28/06/2008, en Jo., geboren in mei 2014. Voor de DVZ verklaarde u (op 24/05/2022) dat uw dochter J. 12 jaar oud was en dus geboren is in 2010, en dat uw zoon Jo. geboren is in 2015, na uw vertrek (Verklaring DVZ, vraag 18). Voor de Zweedse asielautoriteit verklaarde u echter dat uw zoon Jo. (Jo.) geboren is op 14/08/2016 (Rapport Zweden, p. 4). Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat u aan de Zweedse politie verklaarde dat u drie kinderen heeft (Beslissing Zweden, p. 3). Uit het door u neergelegde artikel dat op 03/03/2015 werd gepubliceerd, blijkt dan weer dat u toen nog maar 1 kind had (beschikbaar in groene map). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw kinderen. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw identiteit en leefomstandigheden verder aan.

Hoewel u voor de DVZ verklaarde dat al uw broers en zussen in Nigeria zijn en de Nigeriaanse nationaliteit hebben (Verklaring DVZ, vraag 19), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat uw zus F. al zo'n 6 jaar in Canada woont (notities CGVS, p. 14-15), terwijl uw zus B. sinds 2015 in het Verenigd Koninkrijk woonachtig is en de Spaanse nationaliteit bezit, bovendien verbleef B. daarvoor reeds in Spanje. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw zussen B. en F.

Verder verklaarde u voor de Federale Politie op de luchthaven dat u in Zweden familie heeft wonen (Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)), terwijl u voor het CGVS verklaart geen familie in Zweden te hebben (notities CGVS, p. 45). Uw verklaringen aangaande familie in Zweden zijn tegenstrijdig.

Voor het CGVS verklaart u uitdrukkelijk dat het paspoort dat u in 2022 aangevraagd heeft uw eerste paspoort is en dat u daarvoor nooit een paspoort gehad heeft (notities CGVS, p. 4). Voor de Zweedse asielautoriteit verklaart u echter dat u wel een paspoort had op naam van O.O. (Beslissing Zweden, p. 4), hoewel u daar geen bewijzen van voorlegde. U legt inconsistente verklaringen af aangaande het al dan niet bezitten van een paspoort voor 2022.

Aangaande Be., de moeder van uw kinderen, kan opgemerkt worden dat u voor zowel de DVZ als het CGVS verklaart dat jullie sinds het incident – in 2015 – geen contact meer hebben (notities CGVS, p. 17-18 + Verklaring DVZ, vraag 16b). Verder verklaart u slechts één relatie met een vrouw gehad te hebben en nooit getrouwd geweest te zijn. Voor de Zweedse politie verklaarde u in 2020 echter dat u met uw vrouw in Spanje woonde (Beslissing Zweden, p. 3). Bovendien legt u inconsistente verklaringen af aangaande uw relaties met andere mannen: voor het CGVS verklaart u in Zweden een relatie gehad te hebben met Ju. (notities CGVS, p. 18). Gevraagd of u in Europa nog andere relaties gehad heeft,

antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 43). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat u in Zweden niet gesproken heeft over een homoseksuele relatie in Zweden (Beslissing Zweden), maar verklaarde u in Spanje wel een relatie gehad te hebben met Jos. (Beslissing Zweden, p. 5-6). U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw diverse relaties.

U legt een affidavit van uw zus G. en een geboorteakte neer. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen aangezien zij niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Bovendien betreffen het kopies van documenten die zeer eenvoudig op te stellen zijn.

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u biseksueel bent.

U verklaarde dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Vooreerst maakt u het niet aannemelijk als biseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse geleefd te hebben en er uw biseksuele geaardheid te hebben beleefd.

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u een vrees heeft voor een gevangenisstraf (notities CGVS, p. 21), dat homoseksualiteit een abominatie is, dat u door de politie gezocht wordt nadat u met uw partner betrapt werd, dat u reeds voor u betrapt werd wist dat homoseksualiteit in Nigeria een misdaad is (notities CGVS, p. 22), dat iemand die tijdens dergelijke abominabele daad betrapt wordt tot 14 jaar naar de gevangenis kan gaan (notities CGVS, p. 24), en dat uw vriend O. u – toen u 16 à 17 jaar was (notities CGVS, p. 25) - vertelde dat u ter dood gestenigd kan worden voor dergelijke feiten (notities CGVS, p. 29) en u zich hierna niet veilig wist, blijkt uit het geheel aan uw verklaringen voor zowel het CGVS (notities CGVS, o.m. p. 6 + p. 27 + p. 30-31 + p. 41 + p. 46) als de DVZ (Verklaring DVZ, vraag 34 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), als de Federale Politie (Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)) dat u vrijwillig naar Nigeria terugkeerde in januari 2022. Hoewel u de ene keer verklaart dat u naar Nigeria terugkeerde wegens het overlijden van uw vader (Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)) – die volgens uw verklaringen toch reeds in 2015 overleed (Verklaring DVZ, vraag 13 + notities CGVS, p. 13) - , verklaart u elders dat u besloot naar Nigeria terug te keren omdat een vriend u vertelde dat de wetgeving in Nigeria veranderd was (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), dat het er met uw situatie beter ging en dat u kon teruggaan om in Nigeria werk te gaan zoeken (notities CGVS, p. 6-7). U verklaart verder dat u dacht dat alles er goed was door het advies van uw vriend (notities CGVS, p. 21). Het is echter niet aannemelijk dat u zomaar terugkeerde naar Nigeria, zonder zelf informatie over de actuele situatie van homoseksuelen in Nigeria in te winnen (notities CGVS, p. 7 + p. 30-31 + p. 43-44), ondanks de waarschuwingen van uw moeder dat u beter niet naar Nigeria teruggaat (notities CGVS, p. 6-7). Uw verklaring dat u dit niet opzocht omdat u het in Zweden beu was (notities CGVS, p. 44) kan niet als een dienstig verweer gezien worden, te meer daar u wel bang was om terug te keren naar Nigeria (notities CGVS, p. 7).

Verder blijkt u na uw terugkeer in Nigeria contact opgenomen te hebben met de autoriteiten om een paspoort aan te vragen (notities CGVS, p. 3-4) en in Zweden zelf naar de ambassade gegaan te zijn om een reisdocument te gaan halen (notities CGVS, p. 48), hoewel u beweerdelijk nog steeds gezocht wordt door de politie (notities CGVS, p. 6 + p. 21-23 + p. 31). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt niet dat u problemen had met het bekomen van deze documenten, hoewel een vriend voor u het paspoort is gaan ophalen (notities CGVS, p. 6) en u het nooit zelf in handen gehad heeft. Uit het voorgaande blijkt dat u anno 2021-2022 gedrag stelt dat niet overeenstemt met het gedrag van een persoon die in zijn land van herkomst nog een vrees voor vervolging heeft vanwege de autoriteiten. Ook blijkt uw zus G. in het jaar 2020 contact opgenomen te hebben met de autoriteiten om een geboorteakte voor u te bekomen (zie documenten in groene map).

Uit het voorgaande blijkt reeds dat u actueel totaal geen realistische inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen lopen in de homofobe Nigeriaanse context. Hier kan verder nog bij worden opgemerkt dat u ook geen inschatting kon maken van dit risico wanneer u uw partner in Nigeria ontmoette. Immers, gevraagd naar de voorzorgen die jullie namen zodat niemand van de burens in het gebouw waar J.O. woonde jullie zou ontdekken, verklaart u kortweg dat jullie daar gewoonlijk heengingen nadat jullie naar een bar geweest waren, en dat het dan tijd was om te slapen en dat iedereen sliep (notities CGVS, p. 37-38), waardoor niemand zou weten wat er gebeurde. Gevraagd hoe jullie er dan voor zorgden dat niemand zomaar kan binnenkomen, herhaalt u dat iedereen 's nachts slaapt en dat niemand je zal zoeken. Opgemerkt dat jullie duidelijk niet veilig waren – aangezien jullie betrappt werden (notities CGVS, p. 21) – verklaart u kortweg dat het toen namiddag was. Gevraagd waarom jullie er niet voor zorgden dat er niemand kon binnenkomen, verklaart u dat niet te weten, maar dacht u dat hij de deur op slot gedaan had. Eerder reeds gevraagd waarom jullie er niet voor zorgden dat alle deuren op slot waren, wijst u hiervoor met de vinger naar J.O. (notities CGVS, p. 24) omdat het niet uw huis was. U heeft echter geen idee waarom niet nagekeken werd of alle deuren op slot waren. Verder kan het gegeven dat de andere bewoners 's nachts slapen, niet als een aannemelijke reden beschouwd worden waarom jullie geen verdere voorzorgen nemen opdat niemand jullie zou betrappen wanneer jullie samen bij J.O. thuis zijn. Bovendien zijn geluiden 's nachts gemakkelijker te horen aangezien het verder rustig is, waardoor andere bewoners gemakkelijker gealarmeerd konden worden door jullie activiteiten.

Daarenboven is het allerm minst aannemelijk dat u, hoewel u weet dat u het misschien niet zou overleven wanneer u betrappt wordt (notities CGVS, p. 42) en u zich niet veilig wist nadat u met O. over homoseksualiteit gesproken had (notities CGVS, p. 29), u zich blijkbaar geen zorgen maakte betrappt te worden omdat u en J.O. al plannen aan het maken waren om te reizen (notities CGVS, p. 40). Uw verklaringen dienaangaande zijn allerm minst doorleefd te noemen.

Aangaande de ontdekking en beleving van uw geaardheid, bleven uw verklaringen voor de Zweedse autoriteiten uitermate vaag en oppervlakkig (Beslissing Zweden, p. 5-6). Uw verklaringen focusten zich op het feit dat u voor zowel mannen als vrouwen gevoelens heeft, maar toch meer voor mannen. Verder gingen uw verklaringen er vaak vanuit dat relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht gestigmatiseerd worden, maar kon u dit slechts op beperkte wijze koppelen aan persoonlijke ervaringen. Ook voor het CGVS blijven uw verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van uw geaardheid vaag en oppervlakkig en focust u wederom op uw gevoelens voor zowel mannen als vrouwen zonder dat u op doorleefde wijze kan uitleggen hoe u tot deze ontdekking kwam (notities CGVS, p. 25-26). Verder lijkt u uw gevoelens voor iemand van hetzelfde geslacht ontdekt te hebben omdat u op 18-jarige leeftijd nog steeds geen vriendin had. Gevraagd naar de evolutie van uw geaardheid nadat u uw gevoelens voor andere jongens had ontdekt, weet u slechts te verklaren dat u erover nagedacht heeft tot u uw partner ontmoet heeft. Gevraagd of uw oriëntatie iets is wat vaststaat of kan veranderen, blijkt uit uw verklaringen dan weer dat u pas in Zweden begon na te denken over uw geaardheid omdat uw situatie in Zweden niet goed was (notities CGVS, p. 27), wat allerm minst aannemelijk is indien uw vriend O. u op 16-jarige leeftijd afwijst (notities CGVS, p. 25) - en u eveneens vertelt dat het een abominatie is en u ter dood gestenigd kan worden - waarna u gedurende bijna 20 jaar niemand anders kende die eveneens homoseksuele gevoelens had (notities CGVS, p. 29-30) en u zich in deze periode slecht voelde en dacht dat u de situatie wel kon overwinnen. Uw verklaringen omtrent de ontdekking en aanvaarding van uw geaardheid komen allerm minst doorleefd over.

Uit het voorgaande blijkt niet alleen dat uw verklaringen aangaande de beleving van uw geaardheid binnen de homofobe Nigeriaanse context weinig doorleefd overkomen, maar ook dat u totaal geen realistische inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen lopen in deze homofobe context. Dit prangt des te meer daar u beweerdelijk nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten van uw land van herkomst.

Verder maakt u uw homoseksuele relaties en betrekkingen niet aannemelijk zoals u deze schetst voor het CGVS.

Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u de ene keer verklaart in Spanje een langdurige relatie gehad te hebben met een zekere Jos. (Beslissing Zweden, p. 5-6), terwijl u op een ander moment zelfs ontkent ooit in Spanje geweest te zijn (notities CGVS, p. 41). Bovendien verklaart u voor het CGVS uitdrukkelijk dat u enkel homoseksuele betrekkingen/relaties gehad heeft met J.O. in Nigeria en Ju. in Zweden (notities CGVS, p. 18-19). Uit uw verklaringen voor de Zweedse autoriteiten blijkt dan weer niet dat u in Zweden een relatie had met een andere man (Beslissing Zweden, p. 1-18), hoewel uw relatie met Ju. toch zo'n 3 jaar duurde. Geconfronteerd met uw verklaringen in Zweden, verklaart u kortweg dat het niet klopt zonder dat u hier enige uitleg over verschaft (notities CGVS, p. 48). Aangaande uw relatie met Ju. wordt verder

opgemerkt dat het uitermate opvalt dat u zijn volledige naam niet kent, hoewel jullie relatie toch zo'n 3 jaar duurde (notities CGVS, p. 18). Verder vond u het niet nodig aan Ju. te vragen hoe hij zijn geaardheid heeft ontdekt, omdat u wist wat hij zou zeggen (notities CGVS, p. 42). Het is echter niet aannemelijk dat u Ju. niet zou vragen naar de ontdekking van zijn geaardheid, te meer daar u zelf gedurende bijna 20 jaar alleen stond met uw geaardheid en niemand kende met wie u daarover kon praten (zie supra) en hij - naar u beweert - de enige relatie is die u in Europa had, waar homoseksuelen volgens uw verklaringen toch gemakkelijk te herkennen zijn en waar homoseksualiteit "normaal" is. Gelet op deze vaststellingen maakt u het niet aannemelijk in Europa relaties gehad te hebben met andere mannen.

U maakt evenmin uw relatie met J.O. aannemelijk.

Aanvankelijk verklaart u gedurende meerdere maanden een relatie gehad te hebben met S. J.O. (notities CGVS, p. 19). Even later gevraagd naar de volledige naam van J.O., verklaart u dat het O. is (notities CGVS, p. 24), om nog later de naam J.O. te noemen (notities CGVS, p. 32). Hoewel de namen enigszins gelijkenissen vertonen, blijft er toch een wezenlijk verschil bestaan. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van de partner met wie u betrapt werd.

Verder verklaart u uw partner eind december 2015 de laatste keer gezien te hebben, toen jullie samen betrapt werden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl u voor het CGVS verklaart te denken dat jullie op 1 mei 2015 betrapt werden (notities CGVS, p. 47), hoewel het door u neergelegde krantenartikel - waarin geschreven werd over uw geaardheid en dat u betrapt werd met J.O. - reeds in maart 2015 gepubliceerd werd (notities CGVS, p. 23). Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u slechts een paar weken samen was met de partner waarmee u betrapt werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), hoewel u voor het CGVS verklaart toch zo'n 8 maanden samen geweest te zijn (notities CGVS, p. 36). Uw verklaringen omtrent de duur van uw relatie met J.O. en de periode waarin deze relatie eindigde zijn niet consistent en tegenstrijdig. Dit tast de geloofwaardigheid van uw relatie met J.O. verder aan.

Aangaande uw ontmoeting met J.O. wordt eveneens opgemerkt dat u, hoewel u hem in een club (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), dan wel een bar ontmoette (notities CGVS, p. 32), volgens uw verklaringen zelf nooit uitging (notities CGVS, p. 10), niet iemand was die naar clubs ging (notities CGVS, p. 29) en had u geen kansen om uit te gaan of om met mensen gewoon rond te hangen. Uw verklaringen omtrent uw eerste ontmoeting met J.O. zijn niet consistent.

U verklaart enkel met O. over homoseksualiteit gesproken te hebben (notities CGVS, p. 26-27), maar op dat moment lijkt u te vergeten dat u eveneens met J.O. over homoseksualiteit gesproken heeft (notities CGVS, p. 32-35) en dat J.O. u eveneens sprak over een eerdere homoseksuele relatie (notities CGVS, p. 39).

Het verwondert bovendien dat J.O. het onderwerp homoseksualiteit al tijdens de eerste week dat jullie elkaar kenden aanhaalde (notities CGVS, p. 33-34). Gevraagd hoe het komt dat hij daarover begon te praten, verklaart u dat niet te weten. Gevraagd hoe het vertrouwen opgebouwd werd om dat onderwerp aan te snijden, verklaart u kortweg dat jullie al over verschillende dingen gesproken hadden en dat hij geloofde dat u een vriend was. De vraag in andere bewoordingen herhaald, verklaart u dat geen van jullie interesse in meisjes had tijdens jullie eerste ontmoeting. Gevraagd of er andere redenen waren waarom hij dacht dat u zelf homoseksueel kon zijn, verklaart u dat niet te weten, omdat u dat niet gevraagd heeft. Het is echter niet aannemelijk dat u J.O. hier niet naar gevraagd heeft, te meer gezien de uitermate homofobe Nigeriaanse context die u schetst voor het CGVS (zie supra) en u, die zich reeds 20 jaar onveilig wist (notities CGVS, p. 29), dat gevoel van onveiligheid toch zou willen inperken. Het is daarom eveneens net zo verwonderlijk, gelet op die homofobe context, dat J.O. het onderwerp homoseksualiteit al zo snel aankaartte.

De geloofwaardigheid van uw relatie met J.O. wordt verder aangetast doordat u zich niet meer geïnformeerd heeft over diens situatie nadat u Nigeria verlaten heeft (notities CGVS, p. 40-41). Zowel voor de DVZ (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) als voor het CGVS (notities CGVS, p. 21 + p. 40-41) verklaart u pas sinds uw terugkeer naar Nigeria te weten dat J.O. al sinds 2015 in de gevangenis zit. Gevraagd hoe het komt dat u uw moeder er niet naar gevraagd heeft, verklaart u slechts dat u wel wist dat de politie jullie beiden zocht. U toont aldus een grote desinteresse in de huidige situatie van J.O., waaruit eveneens uw desinteresse in de door u aangehaalde reden van uw vertrek uit Nigeria blijkt.

Gelet op voorgaande vaststellingen maakt u uw homoseksuele relatie met J.O. niet aannemelijk.

Daarnaast maakt u de problemen waardoor u Nigeria in 2015 verlaten heeft, nl. dat u met J.O. betrappt werd (notities CGVS, p. 21), evenmin aannemelijk.

In het kader van de huidige procedure legt u een krantenartikel en een politieel opsporingsbevel neer. Het valt echter op dat uw verklaringen op meerdere punten niet overeenkomen met deze documenten. Gevraagd wanneer jullie betrappt werden, verklaart u dat dit op 1 mei 2015 was (notities CGVS, p. 47). Het krantenartikel werd echter al op 3 maart 2015 gepubliceerd en het referentienummer van het opsporingsbevel (AB:781043/EDS/PRD/28/02/2015) lijkt aan te geven dat het in februari 2015 werd opgesteld, twee maanden voor de door u genoemde datum. Verder verklaart u in de woning van J.O. betrappt geweest te zijn (notities CGVS, p. 24), hoewel zowel het krantenartikel als het opsporingsbevel aangeven dat jullie betrappt werden in uw eigen woning, gelegen te Asokoro Street. Zelf verklaarde u echter meerdere malen in Edokpolor Street gewoond te hebben (zie supra). Gevraagd of iemand van uw (extended) familie met een journalist gesproken heeft, antwoordt u meerdere malen ontkennend (notities CGVS, p. 23), hoewel uit het artikel blijkt dat er wel een familielid geïnterviewd werd. Uw verklaringen komen niet overeen met de door u neergelegde documenten.

Verder verwondert het dat uw moeder, die al voor uw terugkeer naar Nigeria wist dat J.O. in de gevangenis zit omdat J.O.s familie haar dat kwam zeggen (notities CGVS, p. 46), en zij zich zorgen maakte over uw situatie en u afraadde om naar Nigeria te gaan (zie supra), u desondanks niet voor uw afreis naar Nigeria vertelt dat J.O. in de gevangenis zit.

Aangaande het opsporingsbevel wordt nog opgemerkt dat het meerdere fouten tegen de Engelse taal bevat en het slechts een kopie is van een document dat eenvoudig op te stellen is.

Bovendien heeft u in 2021-2022 meerdere malen contact opgenomen met de Nigeriaanse autoriteiten en wist u een reisdocument en een paspoort te bekomen (zie supra). Dit wijst er eveneens op dat u actueel niet gezocht wordt door de Nigeriaanse autoriteiten.

Aangaande het door u neergelegde krantenartikel wordt nog gesteld dat het slechts een betrouwbare bewijswaarde heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt bovendien dat journalisten in Nigeria regelmatig omgekocht worden om tegen betaling artikels in de Nigeriaanse media te laten verschijnen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Alle soorten van publicaties in Nigeria zijn hieraan onderhevig, waaronder tijdschriften en kranten en zelfs de traditionele media. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet door andere media werd overgenomen (zie administratieve dossier) of dat in andere pers vermelding gemaakt werd dat u door de politie gezocht zou worden.

Aangaande het krantenartikel en het opsporingsbevel wordt nog opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde dat u deze reeds aan uw advocaat in Zweden heeft afgegeven (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U bevestigt voor het CGVS dat uw Zweedse advocaat u deze documenten via e-mail bezorgd heeft (notities CGVS, p. 24). Het is echter uitermate opvallend dat uit de beschikbare informatie blijkt dat deze documenten tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in Zweden niet voorgelegd werden (Beslissing Zweden). Het is niet aannemelijk dat u deze documenten niet ingediend heeft in het kader van de procedure aldaar. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om dergelijke bewijsstukken neer te leggen in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming. Dat u naliel dit te doen, tast de gegrondheid en geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder aan.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerdde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerdde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er in casu geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Nigeria een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt voorts op dat verzoeker geenszins de analyse in de bestreden beslissing betwist dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

S. VAN CAMP